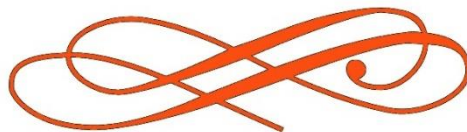

אלכס אפשטיין
על מה אנחנו מדברים
כשאנחנו מדברים
עם רובוטים
על אהבה

תריסר סיפורים זעירים

כל הזכויות שמורות לאלכס אפשטיין, 2023

על המחבר

אלכס אפשטיין הוא אמן הסיפור הקצרצר, זוכה פרס היצירה לסופרים עבריים, בשנת 2003 ו-2016. ספרו האחרון הוא [אלף ואחד עגורים](#), ספר מיניאטורי בעבודת יד. עוד ספרים שלו אפשר למצוא [באן](#).

אהבה ודאגה

זו אגדה קצרצרה על זוג רובוטים אחד שהכרתי.
מעולם לא הכרתי זוג מאוהב יותר. הם גיבו זה
את זו בכל לילה.

אגדה על קריאה

"זו היד המקורית שלך?" הקוראת הביטה
בפליאה בכף ידו חרושת הקמטים של הרובוט.
"שנים שלא ראיתי יד כל כך אנושית". "את
חושבת שכדאי להחליף?" שאל, "כי את כף יד
שמאל כבר החלפתי לפני שנה, בגלל תאונה".
"אתה דגם ישן", אמרה בהיסוס, "הנה, כאן קו
החיים שלך נקטע". "אז אחליף בהקדם", קרא,
"כבר מחר". "זה לא חד משמעי", היא השתהתה
לרגע כי שוב עיבדה נתונים (גם היא לא היתה
צעירה) ואמרה: "קו הלב שלך עדיין מעוגל
במידה הנכונה. אם לא תחליף, צפויה לך עוד
אהבה אחת גדולה".

אושר

בתערוכת הרובוטים ראיתי רובוט דמוי ילד
נושף על סביון. זה כל מה שהוא ידע לעשות,
לנשוף על סביון. מעולם לא ראיתי רובוט
מאושר יותר.

החוקים האחרונים של הרובוטיקה

1. לא יתאהב רובוט באדם אלא אם האדם נורא בודד.
2. במקרה של אהבה נכזבת, על הרובוט לכבות את עצמו.
3. לעזאזל החוקים.

שיחה עם רובוט

- אתה אוהב אותי?
- לפי כל החיישנים: מאוד.
- אתה אוהב עוד אנשים?
- לא, רק אותך.
- כי אי אפשר לאהוב יותר מאדם אחד?
- אני דגם ישן. למעבד שלי יש רק ליבה אחת.

תשאול מכונה

זה רק עוד בוקר גשום והוא רק עוד פסיכולוג זקן שעשה לפני שנים רבות הסבה לתשאול בינות מלאכותיות. חברות רבות שולחות לו את המכונות שלהן, להערכה שנתית ובמקרים של תקלות. הוא תמיד צוחק שאם היה מגיע אליו אדם אמיתי, הוא כבר לא היה יודע מה לעשות

איתו. המטופלת הראשונה של היום היא גננת, דגם חדש יחסית, רק בן ארבע. לבקשתו היא מסירה את משקפי השמש שלה וחושפת עיניים סגולות ובורקות. היא נשלחה כיוון שהורים התלוננו שהיא קוראת לילדים ספרים מלפני המגפה. "מה הזיכרון החזק ביותר שלך מילדותך?" הוא שואל. "לא היתה לי ילדות", היא עונה. הוא ממשיך לשאול את כל השאלות בטופס ההערכה ולקבל את כל התשובות הנכונות. "מי ישן לו בתיבה?" הוא שואל בסוף הפגישה. היא משלימה את שיר הילדים: "חתול, נעיר אותו בלחישה". מבטה נודד לחלון. "ואז?" הגשם מתחזק. היא עונה בשקט, "ואז... שרדינגר ייתן לו נשיקה". אחרי שהיא יוצאת הוא מוחק את את ההיסוס שלה מההקלטה ומסכם: "תקינה לגמרי, ממליץ להחזיר לפעולה".

פעם בשבוע

התינוק הרובוטי קדח. הוריו מדדו לו חום – שישים ושלוש מעלות. הרופא במיון השתמש בהרשאה שלו ושינה את הגדרות המהירות של המאוורר בחזהו של התינוק. "זה קורה לכולם", אמר, "השיניים שלו בוקעות". החום אכן ירד

תוך רבע שעה. במונית, בדרך הביתה, אחרי שהתינוק המותש כבר נרדם בחיקה של האם, האב ניסה למצוא בגוגל איך ועם מה מצחצחים שיניים לתינוקות רובוטיים. זה היה הילד הראשון שלהם. סוף העולם היה מגיע לפחות פעם בשבוע. בשאר הימים האושר היה מציף את הזמן כולו.

פלאג אנד פליי

מיד לאחר שהפעילה אותו, התיישב הילד הרובוטי על הרצפה לצד האשה, כדי לעזור לה לפוצץ את כל הבועות בניילון שעטף אותו כשהיה ארוז בקופסה. דומה שהיצרן לא שיקר בפרסומת: כבר מהרגע הראשון, הם היו מאושרים יחד.

הוראות לפני השינה

כדי שלא יהיה בודד, הזמינו הבנים לאביהם הזקן רובוטית שעוצבה בדמותה של אמם המנוחה, בצעירותה. האב, שפלאי הטכנולוגיה היו זרים לו, חשש שלא יסתדר עם הברייה היפהפייה הזו – אבל הבנים הבטיחו לו ששבב הבינה המלאכותית שלה כה מתקדם, עד שתוך יום הוא בכלל לא ישים לב שהיא מכונה. וכך,

במובן מסוים, זה היה. כבר בלילה הראשון, כשנכנסו יחד למיטה, הסבירה לו הרובוטית שהסוללה שלה חלשה, ושעליו לחברה לחשמל ולהעבירה למצב שינה. בשעה שנטענה גם הוא נרדם לצידה, במהירות מפתיעה, מנוחם בחום שפלט גופה.

אגדה קטנה על חסד

היה היה רובוט מקולקל, דמוי אדם. הוא עמד בפינת הרחוב ואמר לכל עובר אורח: "אני אוהב אותך. אני אוהב אותך. אני אוהב אותך". אולי הוא לא היה מקולקל.

נקודת שחזור

בגיל חודש לקחו ההורים את התינוקת הרובוטית לחיסון נגד נוזקות, רוגלות וסוסים טרויאניים. באותו ערב, כשחיברו אותה למחשב כדי לעשות לה, כמו בכל ערב, גיבוי, הם גילו שתיקיית החלומות שלה הפכה למוגנת, אפילו מפניהם, בסיסמה.

על מה אנחנו מדברים כשאנחנו מדברים עם

רובוטים על אהבה

- מהי אהבה?

- מאה ואחד אחוזי סוללה.